

तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ व्यूढानि गरुडाद्याकारव्यूहवन्त्यनीकानि येषांते ॥ ३ ॥ राक्षसा इत्यस्यागता इति शेषः ॥ ४ ॥ सीतारक्षणीः सीतारक्षिकाराक्षसीराजुहाव ॥ तारा
 क्षस्यस्त्रिजटाच तमुपस्थिताः ॥ ५ ॥ ६ ॥ आख्यात कथयत रणेहतौ राघवौ तस्यैतद्वर्षायध्वं ॥ ७ ॥ यदाश्रयात् अवष्टब्धा गर्विता ॥ ८ ॥ निर्विशंका रामशंकार
 तस्मिन्प्रविष्टेलंकायांकृतार्थेरावणात्मजे ॥ राघवंपरिवार्याथरक्षुर्वानरर्षभाः ॥ १ ॥ हनूमानंगदोनीलः सुषेणः कुमुदोनलः ॥ गजोग
 वाक्षः पनसः सानुप्रस्थो महाहरिः ॥ २ ॥ जांबवानृषभः सुंदोरंभः शतबलिः पृथुः ॥ व्यूढानीकाश्च यत्ताश्च द्रुमानादाय सर्वतः ॥ ३ ॥ वी
 क्षमाणादिशः सर्वास्तिर्यगूर्ध्वचवानराः ॥ तृणेष्वपि च चेष्टसुराक्षसा इति मे निरे ॥ ४ ॥ रावणश्चापि संहृष्टो विस्त्रज्येंद्रजितं सुतं ॥ आजु
 हावततः सीतारक्षणीराक्षसीस्तदा ॥ ५ ॥ राक्षस्यस्त्रिजटाचापि शासनात्तमुपस्थिताः ॥ ता उवाच ततो हृष्टो राक्षसीराक्षसाधिपः ॥ ६ ॥
 हताविंद्रजिताख्यातवैदेत्या रामलक्ष्मणौ ॥ पुष्पकंतत्समारोप्य दर्शयध्वं रणेहतौ ॥ ७ ॥ यदाश्रयादवष्टब्धानेयं मामुपतिष्ठते ॥ सोऽस्या
 भर्ता सह भ्रात्रा निहतोरणमूर्धनि ॥ ८ ॥ निर्विशंकानिरुद्धिग्नानिरपेक्षा च मैथिली ॥ मामुपस्थास्यते सीता सर्वाभरणभूषिता ॥ ९ ॥ अ
 यकालवशं प्राप्तं रणे रामं सलक्ष्मणं ॥ अवेक्ष्य विनिवृत्ता सा चान्यांगतिमपश्यती ॥ अनपेक्षा विशालाक्षी मामुपस्थास्यते स्वयं ॥ १० ॥
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रावणस्य दुरात्मनः ॥ राक्षस्यस्तास्तथेत्युक्त्वा जग्मुर्वै यत्र पुष्पकं ॥ ११ ॥ ततः पुष्पकमादाय राक्षस्यो रावणाज्ञया ॥
 अशोकवनिकास्थांतां मैथिलीं समुपानयन् ॥ १२ ॥ तामादाय तुराक्षस्यो भर्तृशोकपराजितां ॥ सीतामारोपयामासुर्विमानं पुष्पकं
 तदा ॥ १३ ॥ ततः पुष्पकमारोप्य सीतां त्रिजटया सह ॥ रावणश्चारयामास पताकाध्वजमालिनीं ॥ १४ ॥

हिता निरुद्धिग्नानिःशोका निरपेक्षा रामो मिलिष्यतीत्याशारहिता ॥ ९ ॥ अवेक्ष्य विनिवृत्ता प्रत्यागता सा च सातु ॥ आन्यां मत्तोऽन्यां रामरूपां प्राप्यं वस्त्वपश्यती अन
 पेक्षा रामापेक्षारहिता ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पताकाध्वजमालिनीं लंकां चारयामास रणस्थौतौ द्रष्टुमिति शेषः ॥ १४ ॥